

Sobota 2. týždňa

Mk 3,20-21

Prijatie a neprijatie

Poukázať na to, že v živote nás pri apoštoláte nestihne iba prijatie, či odmena, ale aj nepochopenie a nevďak

Po skončení základnej alebo strednej školy sme si mnohí dávali prihlášku na ďalšie štúdium, chceli sme niečo vedieť, niekam to v živote dotiahnuť, byť jednoducho vzdelaní, múdri. Veď investícia do vzdelania sa vždy opláti. Na to sme potrebovali urobiť prijímací pohovor alebo nejakú inú skúšku. Chodili sme sa pozerat' na školu či nás prijali, alebo nie. Keď sa to podarilo, v duchu sme si vydýchli a mali sme radosť. Boli sme hrdí sami na seba, mali sme pocit, že sme dobrí.

Ježiš bol v dnešnom evanjeliu odmietnutý, a to dokonca svojou vlastnou rodinou. Povedali: „**Je pomätený**“ (Mk 3,21).

Keď nás nechápu tí najbližší, tak to na sebavedomí nepridá. Ale Ježiš si bol vedomý svojho poslania, nenechal sa znechutiť. Za Ježišom chodili zástupy z celej krajiny, pretože očakávali od neho, že im pomôže, že ich zachráni pred biedou, v ktorej sa mnohokrát nachádzali. Vkladali do neho svoju nádej. Ak Ježiš urobil toľko dobrého, zázrakov, medzi tými, ktorí sa na neho tlačili, prečo potom nemal úspech vo svojom národe, a presnejšie vo svojej rodine? Asi preto, že vyrastal medzi nimi, bol pre nich, ako jeden z nich, neobjavili v ňom nič výnimočné. A predsa Ježiš je Boží syn. Neuverili mu, že to, čo robí je jeho zásluha, bol pre nich veľmi obyčajný. Keď sa tak vžijeme do situácie Ježišových príbuzných, nemali to vôbec jednoduché, veď nikdy predtým sa nijako výnimočne neprejavil a teraz takto? Ježišove divy a zázraky mali potvrdiť jeho spasiteľné poslanie. Ale pre mnohých to dôkaz nebol, práve naopak, bol to dôvod na pochybnosti o jeho duševnom zdraví.

Aj my sme mnohokrát postavení pred situáciu, v ktorej nerozumieme a mali by sme rozumieť. Snažíme sa byť dobrí, pomáhať, byť ochotní vypočuť, ponúkame sa s pomocou, a na druhej strane sa nám dostane tvrdého odmietnutia s tým, že sa máme starať o seba. Nech to nie je pre nás dôvod k znechuteniu.

Nikto nechcel človekovi lepšie, ako Boh, poslal nám svojho Syna Ježiša, ktorý robil všetko pre to, aby urovnal to nepriateľstvo medzi človekom a Bohom, ktorého príčina bola v hriechu. Ale človek ho odmietol a zabil. Zabil

DENNÉ MEDITÁCIE ĽUBOMÍRA STANČEKA r. 2010 / 2011

Boha. Láska Božia nemá hraníc. Je prirodzené, že keď sa niekam dostaneme, alebo nás prijmú, či už je to škola, alebo zamestnanie máme z toho radosť. Ale ako Kristovi učeníci musíme pamätať aj na to, že niektoré dvere pred nami zostanú zatvorené. Majme nádej, že Kristova láska prenikne aj za dvere, ktoré sú teraz ešte zamknuté. Nech nám sám Pán pomáha svojim požehnaním, aby sme mu zostali verní v každej situácii nášho života.

Amen.

WWW.EVANJELIUMSLOVAKO.COM